

РЕШЕНИЕ

№ 23978

гр. София, 18.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **4938** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мая Сукнарова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от „Транс Радиал 2000“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], подадена чрез упълномощения процесуален представител юрк. А. Р., срещу решение № 1409 от 21.03.2024г., постановено по НАХД № 156/2024 г. от Софийски районен съд, 93-ти състав. С него е потвърдено наказателно постановление (НП) № 22-2300479/15.12.2023г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – С. (ДИТ - С.), с което на касатора е наложена имуществена санкция на основание чл.416, ал.5 във вр. с чл.415, ал.1 от Кодекса на труда (КТ) в размер на 1500 лева за нарушение по чл.415, ал.1 от КТ.

С касационната жалба се твърди, че обжалваното решение е неправилно като постановено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и в противоречие с материалноправните разпоредби. Според касатора, с обжалваното решение не били обсъдени съдържащите се в жалбата възражения. Наказателното постановление било издадено при липса на изискуеми реквизити, като не било посочено мястото на извършването на нарушението и не били обсъдени обстоятелствата, при които то е извършено. Иска се отмяна на решението на СРС и произнасяне по същество, при което обжалваното НП да бъде отменено. Претендира

се присъжда на юрисконсултско възнаграждение за двете съдебни инстанции. Ответникът – директорът на Дирекция „Инспекция по труда“ – С. в открито съдебно заседание чрез упълномощената юр. Д. Г. оспорва касационната жалба като неоснователна. Моли съда да потвърди решението на СРС, както и да му присъди юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура изказва становище за неоснователност на касационната жалба. Счита, че обжалваното съдебно решение като правилно следва да бъде оставено в сила.

Настоящият 14-и касационен състав на Административен съд – София град, намира касационната жалба като подадена от надлежна страна, при наличие на правен интерес, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт и в срока по чл.211, ал.1 от АПК за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

По делото е установена следната фактическа обстановка:

С протокол с изх. № ПР2321920/23.08.2023 г., обективиращ резултатите от извършена на „Транс Радиал 2000 “ ЕООД проверка от длъжностни лица от ДИТ – С., били дадени задължителни предписания по спазване на трудовото законодателство. Според предписание № 5 „Транс Радиал 2000 “ ЕООД в качеството си на работодател трябвало да изплати на Д. М. С. за положения от него труд, трудово възнаграждение за месец април 2023 г., съгласно разпоредбата на чл.128, т.2 от КТ, в срок до 31.08.2023 г. П. не е обжалвано и е влязло в сила.

В периода от 15.09.2023 г. до 30.10.2023 г. била извършена последваща проверка на „Транс Радиал 2000 “ ЕООД, в хода на която било установено, че даденото с протокол с изх. № ПР2321920/23.08.2023 г. задължителното предписание № 5 не е изпълнено.

Поради това на 30.10.2023 г., в присъствието на представител на „Транс Радиал 2000“ ЕООД бил съставен АУАН № 22- 2300479/30.10.2023 г., който е връчен и подписан без възражения.

Въз основа съставения АУАН при идентично фактическо описание на нарушението и аналогична правна квалификация е издадено и оспореното наказателно постановление.

С обжалваното решение Софийски районен съд е потвърдил Наказателно постановление № 22-2300479/15.12.2023г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – С., с което на „Транс Радиал 2000“ ЕООД на основание чл.416, ал.5 във вр. с чл.415, ал.1 от КТ е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева за нарушение по чл.415, ал.1 от КТ. За да постанови този резултат, съдът е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма и с посоченото в чл.42 и 57 от ЗАНН съдържание, при спазване на установения ред и в преклузивните срокове по чл.34 от ЗАНН. Налице била редовна процедура по връчването на АУАН и НП на оспорващото дружество. Оспореното НП било съобразено и с материалния закон. Съдът е приел за безспорно установено, че с противоправното си бездействие, неизпълнявайки до изтичането на дадения от контролните органи срок (до 31.08.2023 г. включително) принудителна административна мярка, приложена от контролен орган за спазване на трудовото законодателство - предписанието да изплати начисленото във ведомостта за месец април 2023 г. трудово възнаграждение за извършената работа на Д. М. С., „Транс Радиал 2000“ ЕООД осъществило от обективна страна състава на нарушението по чл.415, ал.1 от КТ. Не били налице основания за преквалифициране на случая в

маловажен по смисъла на чл.415в, ал.1 от КТ, доколкото от страна на жалбоподателя не били ангажирани доказателства за отстраняване на нарушението веднага след установяването му по реда, предвиден в КТ. Случаят не можел да се квалифицира като маловажен по смисъла на чл.28 от ЗАНН, тъй като неизпълнението на даденото предписание било от такова естество, че пряко рефлектирало върху правата на работника, ползващи се със засилена законова защита. Съдът е приел за правилно определен и размерът на наложената имуществена санкция.

Обжалваното решение е правилно.

При изцяло изяснена фактическа обстановка съдът е достигнал до обосновани правни изводи относно валидността и материалната законосъобразност на оспореното НП, с които настоящата съдебна инстанция изцяло се съгласява. Правилно е прието, че НП е издадено и при спазване на процесуалните правила. По делото безспорно се установява, че от страна на „Транс Радиал 2000“ ЕООД е осъществено нарушението, за което е ангажирана административнонаказателната му отговорност, тъй като до изтичането на дадения от контролните органи срок (до 31.08.2023 г.) не е изпълнено задължителното предписание по спазване на трудовото законодателство, а именно дружеството да изплати дължимото възнаграждение на Д. М. С. за положения от него труд за м. април.2023 г., съгласно чл.128, т.2 от КТ.

Правилна е преценката на СРС, че и АУАН и НП съдържат достатъчно конкретно описание на нарушението, че да може да се разбере в какво се състои същото. Като място на извършване на нарушението правилно е определено седалището на дружеството, доколкото именно там са били дадени предписанията, съответно е следвало същите да бъдат изпълнени. Като дата на извършване на нарушението правилно е приета датата 01.09.2023 г., тъй като това е денят следващ крайния срок (31.08.2023 г.), докогато предписанието е следвало да бъде изпълнено.

Неоснователно е направеното в касационната жалба възражение за недобросъвестно поведение на работника, възпрепятстващо възможността за изпълнение на предписанието. Това възражение не може да бъде прието като аргумент в насока отпадане съставомерността на нарушението, предвид формалния характер на последното и безвиновната отговорност, присъща на юридическите лица.

Както правилно е прието от районния съд, не са налице основания за преквалифициране на случая в маловажен по смисъла на чл.415в, ал.1 от КТ, тъй като по делото не са налице данни нарушението да е било отстранено веднага след установяването му по реда, предвиден в КТ, каквото е изискването на посочената разпоредба.

По изложените съображения обжалваното решение като правилно следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора основателна се явява претенцията на ответника за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение. Същите са своевременно поискани и следва на основание чл.37 от ЗПП във вр. с чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ да бъдат определени в размер на 100 лв.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2, предл. първо от АПК, Административен съд – София град, 14-и касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1409 от 21.03.2024г., постановено по НАХД №

156/2024г. от Софийски районен съд, 93-ти състав.

ОСЪЖДА „Транс Радиал 2000” ЕООД с ЕИК[ЕИК] да заплати на Дирекция „Инспекция по труда” – [населено място] сумата от 100 (сто) лева за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: